

Bin Yıllık Sevgili Misali1 B1

– CEM SULTAN · 15 Mart 2013

BİN YILLIK SEVGİLİ MİSALİ...(1.b1) ÖYLESİNE HIZLI ÇARPIYORDUKİ MİNİCİK KALBİ...
BİLİNÇSİZ KORKULAR İÇİNDE,BELLİ...

Bir sabah yürüyüşümde,yerde çırpınan yavru kuş'u
gördüğümde,avucuma alıp,minik gagasına kondur-
duğum öpücükten sonra ,cansız bedenini,çalılıklar
arasına itinayla sakladım.. Unutamadığım bu acı anı,
yıllarca sonra bu şiirime ilham olmuştur...

Düşmüştü yuvasından, almadan avuçlarıma..
Hafiften bastırduğım kanatları,
Yetmemişti,ilk uçuş denemesinde !..
Öylece çırpınıyordu yerde,çaresiz...
Eğilip,avucuma aldığımda,acılar içindeydi ,belli....
Hızlı-hızlı çarpan zavallı kâlbî,
Yetmedi çaresiz çırpınışları;
Kaçıp,avuçlarımdan özgürlüğüne !..
Bin yıllık sevgilimdi sanki;unutamadığım...
Minik gagasına kondurduğum öpücüklerden sonra,
Üç dakika sürmemişti,dünyadan göçmesi...
Neden hiç gelen olmamıştı arkasından!?,
Anası,babası,kardeşleri !..Neden?..
Minicik çığlıklarla inerek,arkasından...
ÖZELLİKLE Mİ ATILMIŞTI YUVASINDAN?..
Minik, hasta,güçsüz,çelimsiz diye mi ?
Kimbilir..Neslini koruma güdüsü müydü?
Miniğin ölümüne sebep?..
Tarifi imkânsız acılarla geçen altmış yıl...
Penceresinin ,altından geçerken,
Gençlik AŞKIM'ın,
Çatlayacak sanırdım kâlbim...
Tıpkı minik kuşun,avucumdaki,
Çaresiz çırpınışları gibi...
O'nu,İlk Aşkımı ,unuttuğumu zannettiğim,
Unutulmuşluklarım oldu da...

Unutamadım zavallı Miniđi..
Sanki bin yıllık AŞKIM'dı unutamadığım...

Birinci bölümün sonu..
Mehmet Cemalettin Bayhan-ERDEK-2005